

мислятъ, че като поставятъ веднъжъ основа въ живота си, всичко се свършва. Така е само за онзи, който не мисли. Животът не е нѣщо механическо; животът е вѣченъ. Щомъ животът е вѣченъ, и основата, която човѣкъ поставя е сѫщо така вѣчна. Понеже основата въ живота е жива, тя е подложена на постоянни промѣни. Основите на земния животъ не претърпяватъ никакви промѣни. За да станатъ нѣкакви промѣни, трѣба да настѫпятъ известни катализми въ този животъ. Вследствие на това, кѫщите ви ще се съборятъ и трѣба да се поставятъ нови основи. Въпрѣки това нѣкой ще дойде при васъ да се хвали, че турилъ основа на кѫщата си. Питамъ: твоите работи наредени ли сѫ? — Не сѫ наредени. — Щомъ работите не сѫ наредени, ти нѣмашъ никаква основа въ живота си. — Ама азъ съмъ турилъ основа на своето образование, разрешилъ съмъ задачите си. — Решилъ ли си задачите на своя животъ? — Не съмъ ги решилъ. — Щомъ не си решилъ задачите на своя животъ, нѣмашъ никаква основа.

Положението на съвременните хора е подобно на онова, въ което се намиралъ единъ слуга, който билъ сакать съ едната си ржка и съ единия кракъ. Обаче, въ ума на този слуга се загнѣздила мисълта, че той билъ даровитъ художникъ. Той започналъ да рисува въ въображението си отлични картини, да ги излага предъ свѣта. Представялъ си, какъ дохождали хора да ги гледатъ; какъ вестниците писали за неговите картини, хвалили го, и той се прочулъ предъ цѣлия свѣтъ за много даровитъ художникъ. Като се огледалъ натукъ-натамъ, пакъ се видѣлъ въ първото си положение, като беденъ слуга, сакать съ една ржка и съ единъ кракъ. Въ въображението му имало безброй картини, а отвѣнъ, въ действителностъ — нито една. Съвременниятъ свѣтъ е пъленъ съ такива художници. Когото срещнешъ, виждашъ, че е съ високо мнение за себе си. Не е лоша тази чѣрта, но за да оправдае своето високо мнение за себе си, преди всичко човѣкъ трѣба да се освободи отъ ограничителните условия на своя животъ. За да стане слугата даровитъ художникъ, първото нѣщо, което се иска отъ него е да развѣрже ржката си и крака си, да ги освободи отъ връзките. Ако може самъ да направи това, добре; ако не може самъ да го направи, трѣба да потърси нѣкой да му помогне.

„Каки само речь, и момчето ми ще оздравѣе.“ Често хората се обрѣщатъ къмъ силния на деня и казватъ: Каки само речь, и тази работа ще стане! Съвременните хора не